

[Skatteministeren]

loven, korrekt. Jeg finder derfor ikke anledning til at tilbagekalde afgørelsen, og jeg anser det heller ikke for hensigtsmæssigt at ændre loven, sådan at social forsorg og bistand omfattes af pligten til at betale ambi.

Spm. nr. S 962

Til *justitsministeren* (6/9 91) af:

Lise Hækkerup (S):

»Er ministeren enig med politiadvokat Leo Lemvig, der vil ophæve straffelovens §§ 228 og 229, og hvis nej, hvad agter ministeren så at gøre for at få politiet til at gribe ind over for dem, der overtræder paragrafferne?«

Svar (26/9 91):

Justitsministeren (Engell):

Justitsministeriet overvejer løbende, om der er behov for at tage spørgsmålet om ændringer i straffelovens enkelte bestemmelser op til overvejelse. Der er for tiden ingen aktuelle planer om at ændre eller ophæve bestemmelserne i §§ 228 og 229.

Det kan i øvrigt oplyses, at Straffelovrådet i betænkning nr. 1099/87 om strafferammer og prøveløsladelse m.v. har foretaget en generel gennemgang af de enkelte forbrydelsestyper i straffeloven, herunder bestemmelserne om prostitution, rufferi, alfonseri m.v., jf. betænkningen s. 175 ff.

Sager om overtrædelse af straffelovens §§ 228-229 behandles som andre straffelovsovertrædelser af politiet, når de kommer til politiets kendskab.

Spm. nr. S 963

Til *justitsministeren* (6/9 91) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, om ansatte ved politiet ikke er omfattet af den almindelige ytringsfrihed i Danmark?«

Begrundelse

En betjent i Sønderjylland har i et interview advaret imod de forhold, der kan komme til at herske i dette land, hvis der ikke gøres noget effektivt for at ændre udlændingeloven. Denne advarsel har indtil nu kostet betjenten forflyttelse og trusler om afskedigelse.

Svar (17/9 91):

Justitsministeren (Engell):

Den almindelige ytringsfrihed omhandles bl.a. i bestemmelsen i grundlovens § 77, hvorefter enhver er berettiget til på tryk, i skrift og tale at offentliggøre sine tanker. Bestemmelsen gælder, som det fremgår af ordlyden, for alle, herunder naturligvis også for ansatte i det offentlige.

Offentligt ansattes – herunder polititjenestemænds – adgang til at fremsætte udtalelser er imidlertid undergivet de almindelige begrænsninger, som følger af straffelovens regler om tavshedspligt for personer i offentlig tjeneste eller hverv, den loyalitetsforpligtelse, som gælder for ansatte over for ansættelsesmyndigheden, og det krav til deorum, som en tjenestemand skal opfylde, jf. Poul Andersen, Dansk Forvaltningsret, 5. udgave 1963, s. 176 ff.

For så vidt angår kravet til deorum fremgår det af tjenestemandslovens § 10, at tjenestemanden samvittighedsfuldt skal overholde de regler, der gælder for stillingen, og såvel i som uden for tjenesten vise sig værdig til den agtelse og tillid, som stillingen kræver.

Spørgsmålet om deorumkravets betydning for ytringsfriheden har endvidere været behandlet af bl.a. prof., dr. jur. Bent Christensen, som i et responsum af 11. januar 1980 til finansministeren bl.a. har givet udtryk for, at kravet om deorum undtagelsesvis kan få selvstændig betydning for ytringsfriheden. Det er Bent Christensens opfattelse, at omgivelsernes reaktion på en ansats offentlige ytringer kan være sådan, at det er berettiget at gribe ind over for netop denne, selv om samme ytringer fra en anden ansat i andre omgivelser ikke ville stride imod deorumkravet.

Med hensyn til den konkrete sag kan det oplyses, at rigspolitichefen i medfør af tjenestemandslovens § 19, stk. 2, har anmodet politimesteren i Næstved om at afholde et tjenstligt forhør i sagen. Rigspolitichefen har oplyst, at vicepolitimester Otto Høj Madsen er udpeget som forhørsleder, og at det tjenstlige forhør vil blive afholdt hurtigst muligt.

Spm. nr. S 964

Til *justitsministeren* (6/9 91) af:

Lise Hækkerup (S):